

[Bundvad.]

og stabilt boligbyggeri bør sikres, således at bolignøden fortsat kan bekæmpes og nye boliger tilvejebringes til de nye store årgange.

Vedrørende beskæftigelsen er særlig visse egne af landet ramt af ledighed, de såkaldte arbejdsløshedsøer, og der må i disse områder ydes en ekstra indsats for den erhvervsmæssige udbygning.

Vi ved, at den kommende tid vil stille store krav til os vedrørende uddannelsen, og derfor må uddannelsesmulighederne forbedres og lærlingetilgangen øges, og vi må gå ind for, at de ufaglærte får øget adgang til erhvervsmæssig uddannelse. Det vil fremme den bevægelighed på arbejdsmarkedet, som ofte diskuteres.

Hvad skatterne angår, ønsker vi større retfærdighed i byrdernes fordeling og en rimelig kontrol med indtægterne.

På det sociale område ligger der problemer til løsning vedrørende sygekasseordningen og arbejdsløshedsforsikringen, og også enkeforsorgen presser sig på til løsning. Det samme gælder invalidernes problemer, ligesom der bør gennemføres forbedringer vedrørende forsorgen for evnesvage og sindslidende.

Gennem en positiv produktionspolitik ønsker vi at skabe basis for nye sociale og kulturelle fremskridt.

Denne linje har vi arbejdet på i de fire år, der er gået, og på denne linje vil vi fortsat være at finde efter valget.

Erik Eriksen: Det ærede medlem hr. Bundvad indledte i dag med nogle udenrigspolitiske betragtninger, som jeg ingen bemærkninger har at gøre til. Også jeg vil naturligvis sige lidt om den aktuelle udenrigspolitiske situation, men modsat det ærede medlem vil jeg indlede med nogle ord om den almindelige økonomiske og politiske stilling.

Denne debat må vel betragtes som folketingets afsked med den valgperiode, som nu er ved at udløbe. Det vil derfor være naturligt indledende at knytte nogle bemærkninger til de politiske hændelser de sidste 3½ år.

Det ærede medlem hr. Bundvad har nu i nogen grad — ligesom regeringspartiet og nogle radikale talere har gjort det rundt om

i landet — foretaget en direkte sammenligning mellem den nuværende regerings resultater og det, venstres og de konservatives regering opnåede i de 3 år, der gik forud. Jeg har intet imod en sådan sammenligning, naturligvis ikke, men jeg vil dog finde det rimeligt, at man gør opmærksom på de stærkt afvigende ydre vilkår for de to regerings arbejde.

Da de nuværende oppositionspartier dannede regering i efteråret 1950, var Koreakrigen brudt ud nogle få måneder forinden. Verdensmarkedets priser var i kraftig stigning; i det første år efter Koreakrigen steg vore importpriser med godt og vel en tredjedel. Disse prisstigninger satte sig naturligvis uundgåelige spor i det hjemlige prisniveau.

Den liberale regering måtte derfor se det som sin første opgave at søge priserne bragt i ro. Denne politik var i høj grad vanskeliggjort af, at den foregående socialdemokratiske regering havde efterladt et valutaunderskud på næsten 700 mill. kr., før den fandt det klogest at træde tilbage. Ikke desto mindre lykkedes det den liberale regering i løbet af et års tid at nå meget langt i retning af balance i vor økonomi.

Jeg ønsker ikke på nogen måde at fortie den bistand, vi fik, ikke mindst fra det radikale parti; men saneringspolitikken lykkedes, og især 1953 blev et fremgangens år. Produktion, beskæftigelse og valutareserver øgedes, og denne fremgang skete, mens prisniveauet var i ro. Der var i hele befolkningen tillid til denne politik; det så vi ikke mindst på den kraftige stigning i opsparingen. Tilliden er for øvrigt på områder som disse noget helt afgørende.

Det har ikke med disse ord været min tanke at præstere noget skønneri af den forrige regerings indsats; det er åbenbart, at der endnu manglede adskilligt i, at det hele gik, som det skulle.

Vi havde dog forvisningen om, at det gik fremad, og vi kunne for første gang i efterkrigsårene begynde at tænke på andre problemer end de rent økonomiske. Vi fik en ny forfatning, og også på andre områder var der ved at blive lagt grund til et reformarbejde.

Sådan var vilkårene, da den nuværende regering trådte til. Den overtog en positiv valutareserve på ca. 400 mill. kr. Produktion og beskæftigelse var i støt fremgang,